

Ayverdiler...

DIYEBİLİRİM ki bu zirve şahsiyetler arasında "**hanımefendi ve beyefendi**" sıfatlarını, bütün incelikleriyle kendilerine en çok yakıştıranlar "**Ayverdiler**" dir...

"Niçin Ayverdi kardeşler değil de Ayverdiler" diyecek olursanız cevabım şudur... İki Hanımefendi ve bir beyefendinin derinleştirdiği ve ferahlık dağıttığı; Allah, vatan, millet ve devlet sevgisi aşıladığı bir bahar iklimidir **Ayverdi Ailesi...**

Ayv

"Ayverdi Kardeşler"in yaşça, başça büyüğü olan **Ekrem Hakkı Ayverdi** beyefendinin sevgili eşi **İlhan Ayverdi**

ablamız,

Kabaklı hoca

nın mektep arkadaşıdır. Her daim yüzü gülen, dîli ve dili gülen, tevazuyu Allah vergisi olarak taşıyan,

"hayra karşı"

hayır içre gayretli bir ilim ve edeb insanıdır... Allah sağlıklı nice uzun ömürlerle başımızdan eksik etmesin ve o

"dîl mangalında"

ısıtılmış dualarından mahrum etmesin bizleri...

Rahmetli **Ekrem Hakkı Ayverdi** beyefendi, zirveleştikçe şefkat dağıtan, bu şefkatiyle,

nezaketiyle, ilmiyle hürmet duyulan ve çok sevilen bir **dostu"**

"baba

idi benim için... Karşılıklı ev ziyaretlerinde, Kubbealtı buluşmalarında ondan hiç **"lâf"**

duymadım. Kelâm ehli idi ve sözün hasını dinletirdi, nüktelerle ve hatıralarla süslediği sohbetlerinde...

Ve **Sâmiha Ayverdi...** Etrafında dalga dalga çoğalan sevgi hâlesinin **"Sâmiha Annesi"**, ağabeyi

Ekrem Hakkı Ayverdi

gibi, hayatını millet hizmetine adayan

"Müslüman Türk Hanımefendisi"...

Zannediyorum 1983 yılı idi. Tercüman Gazetesi muhabiri sıfatıyla, Fatih Fevzipaşa Caddesi'ndeki evlerini telefonla arayıp, mülâkat yapmak üzere randevu istedim. Cevabı, **"müsa itseniz hemen çay içmeye bekliyorum"**

oldu. Yarım saat sonra, kitaplarından tanıdığım, millî kültürümüze eşsiz hizmetlerini bildiğim **Sâmiha hanımefendi**

ile bizzat tanışma şerefine eriştim. Zarif, bakımlı, güler yüzlü; harikulâde

"İstanbul Türkçesi"

ni, ölçerek, tartarak konuşan, sevgi ve saygıyı gönül aynasında gören bir hanımefendi vardı karşımda...

Genç ve tecrübesiz bir muhabir olarak, işte **Sâmiha Ayverdi** gibi bir **"kültür insanı"**nın karşısındayım... Hâlden anlayan tavıyla beni rahatlattı, soruları ağzımdan alıp, cevaplarını sabırla yazdırdı. Kendi eliyle çay ikram ederken, gönül gurbetinde bir dost çocuğuna o müşfik hâliyle ve "

İstanbul Hanımefendisi"

tavıyla

"annelik"

yapıyordu. Ancak söz millî ve manevî değerlerimiz, tarihimizle ilgili tahrifat, Ermeni iftiralari ve suikastlere gelince, celâlleniyordu... Bu tavır, ilimle teçhiz edilmiş, lekelenmemiş bir vatan

sevgisinin tezahürü değil de neydi?..

Servet Kabaklı

(Türk Edebiyatı dergisi Mayıs 2005 "Sâmiha Ayverdi Özel Sayısı"nda yayınlanan yazısının özetidir.)